ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 22.11.1982 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

135

ZÁKON

z 10. novembra 1982

o hlásení a evidencii pobytu občanov

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

Účelom zákona je úprava a zabezpečenie riadneho a včasného hlásenia a evidencie pobytu československých štátnych občanov (ďalej len „občania“) na území Československej socialistickej republiky.

§ 2
Povinnosť hlásiť pobyt

(1) Občania sú povinní hlásiť v rozsahu ustanovenom týmto zákonom miesto, začiatok a ukončenie svojho pobytu

a) miestnemu (mestskému) národnému výboru[1]) príslušnému podľa miesta pobytu,

b) v hlavnom meste Prahe obvodnej správe Zboru národnej bezpečnosti, prípadne miestnemu národnému výboru, príslušným podľa miesta pobytu,

c) v hlavnom meste Slovenskej socialistickej republiky Bratislave správe Zboru národnej bezpečnosti hlavného mesta Bratislavy a Západoslovenského kraja,

d) v meste Brne mestskej správe Zboru národnej bezpečnosti.

(2) Občania trvale žijúci v cudzine sú povinní počas pobytu na území Československej socialistickej republiky hlásiť údaje uvedené v odseku 1 okresnej správe Zboru národnej bezpečnosti príslušnej podľa miesta pobytu; tieto údaje hlásia krajskej správe Zboru národnej bezpečnosti, ak majú pobyt v mieste jej sídla.

(3) Občania sú povinní hlásiť údaje orgánom uvedeným v odsekoch 1 a 2 (ďalej len „ohlasovne“) spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

(4) Ohlasovne sú povinné v rozsahu ustanovenom týmto zákonom plniť úlohy spojené s hlásením pobytu občanov a vedením evidencie ich pobytu.

(5) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o spôsobe hlásenia miesta, začiatku a ukončenia pobytu občanov.

§ 3
Pobyt

(1) Pobytom sa podľa tohto zákona rozumie tak pobyt trvalý, ako aj pobyt prechodný.

(2) Trvalým pobytom je pobyt v mieste stáleho bydliska občana, to je spravidla v mieste kde má rodinu, rodičov, byt alebo zamestnanie.

(3) Trvalý pobyt môžu mať občania len v objektoch, ktoré sú označené číslom podľa osobitných predpisov.[2])

(4) Prechodným pobytom je pobyt občana mimo objektu trvalého pobytu, to je spravidla tam, kde sa občan dočasne zdržiava z pracovných, študijných, zdravotných, rekreačných a iných dôvodov.

(5) Ak ide o občana trvalo žijúceho v cudzine, je prechodným pobytom aj jeho pobyt na území Československej socialistickej republiky.

DRUHÁ ČASŤ
HLÁSENIE POBYTU

Oddiel 1
Hlásenie trvalého pobytu

§ 4

(1) Na trvalý pobyt sa musí hlásiť každý občan, a to v tom istom čase iba na jednom mieste.

(2) Občania sú povinní, ak sa ďalej neustanovuje inak, hlásiť ohlasovni miesto a začiatok trvalého pobytu najneskôr do troch pracovných dní po ubytovaní; pritom sú povinní predložiť

a) občiansky preukaz,

b) doklad o oprávnení užívať byt alebo inú obytnú miestnosť alebo písomné potvrdenie ubytovateľa uvedeného v § 11 ods. 1 písm. b) alebo c).

(3) Ohlasovňa môže požiadať o predloženie dokladu o rodnom čísle, rodného alebo sobášneho listu, v prípadoch nezhody údajov uvedených pri hlásení trvalého pobytu s údajmi v občianskom preukaze, alebo ak nie sú údaje o rodnom čísle, údaje z rodného alebo sobášneho listu uvedené v občianskom preukaze.

(4) Pri hlásení miesta a začiatku trvalého pobytu sú občania povinní hlásiť tej istej ohlasovni aj ukončenie doterajšieho trvalého pobytu.

(5) Vykonávací predpis ustanoví spôsob hlásenia ukončenia trvalého pobytu občanov, ktorým sa vydal cestovný doklad oprávňujúci ich na trvalý pobyt v cudzine.[3]) Vykonávací predpis ustanoví aj spôsob hlásenia trvalého pobytu

a) občanov počas výkonu vojenskej základnej (náhradnej) služby,

b) občanov dlhodobo sa zdržiavajúcich v zdravotníckych zariadeniach s ústavnou starostlivosťou,

c) občanov v ústavoch sociálnej starostlivosti,

d) občanov vo výkone trestu odňatia slobody.

§ 5

Občania, ktorí hlásia trvalý pobyt v hraničnom pásme alebo vo vojenskom obvode, sú povinní predložiť okrem dokladov uvedených v § 4 ods. 2 aj povolenie podľa osobitných predpisov.[4])

§ 6

Vojaci z povolania sú pri hlásení trvalého pobytu povinní predložiť ohlasovni na nazretie osobný preukaz vojaka z povolania; vojaci z povolania vojsk ministerstva vnútra predkladajú občiansky preukaz.

§ 7

(1) Za členov rodiny, prípadne za iných občanov žijúcich v spoločnej domácnosti, môže hlásiť trvalý pobyt jeden z členov tejto rodiny alebo osoba žijúca s nimi v spoločnej domácnosti; pritom je však povinný za týchto občanov predložiť doklady uvedené v § 4 ods. 2.

(2) Za občanov mladších ako 15 rokov a za občanov zbavených spôsobilosti na právne úkony je povinný hlásiť trvalý pobyt ich zákonný zástupca, prípadne opatrovník.

(3) Za ostatných občanov, ktorí pre svoj zdravotný stav nie sú schopní hlásiť trvalý pobyt bez mimoriadnych ťažkostí, môže túto povinnosť splniť nimi poverený zástupca.

(4) Vykonávací predpis podrobnejšie upraví spôsob ohlasovacej povinnosti členov rodiny a občanov uvedených v odsekoch 1 až 3 inými členmi rodiny, prípadne ďalšími občanmi, včítane lehôt na hlásenie trvalého pobytu občanov mladších ako 15 rokov.

Oddiel 2
Hlásenie prechodného pobytu

§ 8

(1) Občania sú povinní, ak nie je ďalej ustanovené inak, hlásiť ohlasovni najneskôr do troch pracovných dní po ubytovaní miesto, začiatok a predpokladaný čas prechodného pobytu, ktorý potrvá dlhšie ako 30 dní.

(2) Pri hlásení prechodného pobytu sú občania povinní predložiť občiansky preukaz alebo osobný preukaz vojaka z povolania, prípadne cestovný doklad oprávňujúci ich na trvalý pobyt v cudzine.

(3) Ak prechodný pobyt trvá aj po skončení predpokladaného času, je občan povinný v lehote ustanovenej v odseku 1 hlásiť prechodný pobyt znova.

(4) Ustanovenia § 7 ods. 1 až 3 platia obdobne aj pre hlásenie prechodného pobytu s tým, že z dokladov uvedených v § 4 ods. 2 sa predkladá iba občiansky preukaz.

(5) Vykonávací predpis podrobnejšie upraví spôsob ohlasovacej povinnosti členov rodiny a občanov uvedených v § 7 ods. 1 až 3 inými členmi rodiny, prípadne ďalšími občanmi.

§ 9

(1) Pri prechodnom pobyte v hraničnom pásme, ktorý potrvá dlhšie ako 48 hodín, sú občania povinní neodkladne po ubytovaní ohlásiť ohlasovni miesto, začiatok a predpokladaný čas prechodného pobytu a predložiť jej súčasne povolenie podľa osobitného predpisu,[5]) občiansky

preukaz alebo osobný preukaz vojaka z povolania alebo cestovný doklad oprávňujúci na trvalý pobyt v cudzine a písomné potvrdenie ubytovateľa uvedeného v § 11.

(2) Prechodný pobyt v hraničnom pásme kratší ako 48 hodín, ako aj prechodný pobyt v tomto pásme v ubytovacích zariadeniach kratší ako 30 dní, sa zapisuje iba do knihy ubytovaných [§ 13 ods. 1 písm. b) a ods. 2].

(3) Pre hlásenie prechodného pobytu vo vojenskom obvode platí obdobne ustanovenie § 8 a osobitný predpis.[6])

§ 10

(1) Povinnosť hlásiť prechodný pobyt trvajúci dlhšie ako 30 dní sa nevzťahuje na

a) príslušníkov ozbrojených síl a príslušníkov ozbrojených zborov, pokiaľ sú hromadne ubytovaní podľa príslušných služobných predpisov,

b) občanov prijatých do ústavov sociálnej starostlivosti, do zdravotníckych zariadení s ústavnou starostlivosťou alebo umiestnených v detských domovoch a v osobitných výchovných zariadeniach,

c) občanov vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

(2) Prevádzkovatelia zariadení uvedených v odseku 1 písm. b) sú povinní hlásiť neodkladne najbližšiemu útvaru Zboru národnej bezpečnosti ubytovanie občana, ktorého totožnosť nemožno bezpečne zistiť.

(3) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o hlásení prechodného pobytu a odchýlky od hlásenia prechodného pobytu občanov trvalo žijúcich v cudzine a občanov zdržiavajúcich sa vo vlastnom rekreačnom objekte alebo v rekreačnom objekte člena domácnosti alebo blízkej osoby.[7])

Oddiel 3
Ubytovatelia a ich povinnosti

§ 11
Ubytovateľ

(1) Ubytovateľom je

a) vlastník (správca) budovy vo vzťahu k užívateľovi bytu, užívateľovi inej obytnej miestnosti alebo k iným občanom, ktorých vo svojej budove ubytoval,

b) užívateľ bytu alebo inej obytnej miestnosti, prípadne vlastník bytu vo vzťahu k iným občanom, ktorých vo svojom byte alebo v inej obytnej miestnosti ubytoval,

c) prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia, ktorý je zodpovedný za prevádzku zariadenia poskytujúceho za odplatu alebo bezplatne ubytovanie, vo vzťahu k občanom, ktorých vo svojom ubytovacom zariadení ubytoval,

d) vlastník alebo užívateľ pozemku vo vzťahu k občanom, ktorých na ňom prechodne ubytoval.

(2) Za prevádzkovateľa ubytovacie zariadenia sa podľa tohto zákona považuje aj užívateľ bytu alebo inej obytnej miestnosti, prípadne vlastník bytu, ktorý v nich ubytoval iných občanov podľa osobitnej zmluvy dojednanej s organizáciami.

(3) Za ubytovacie zariadenia sa podľa tohto zákona nepovažujú nemocnice, kasárne, nápravnovýchovné ústavy, ústavy, v ktorých sa vykonáva väzba, ústavy sociálnej starostlivosti a podobné zariadenia.

Povinnosti ubytovateľov

§ 12

(1) Ubytovatelia sú pri ubytovaní občana povinní

a) overiť jeho totožnosť,

b) dbať na to, aby občan, ktorého ubytovali, splnil v ustanovenej lehote svoju povinnosť hlásiť pobyt a za tým účelom sa presvedčiť, či ubytovaný má v občianskom preukaze, prípadne v cestovnom doklade oprávňujúcom na trvalý pobyt v cudzine[8]) záznam ohlasovne alebo či má potvrdenie o hlásení pobytu (§ 14 ods. 2),

c) neodkladne oznámiť ohlasovni, že ubytovaný nesplnil povinnosť hlásiť pobyt alebo odmietol dokázať, že túto povinnosť splnil.

(2) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o povinnostiach ubytovateľov a o tom, kto plní povinnosti ubytovateľa, ktorý v dome nebýva.

§ 13

(1) Prevádzkovatelia ubytovacích zariadení sú popri povinnostiach uvedených v § 12 ods. 1 povinní

a) hlásiť neodkladne zriadenie alebo zrušenie ubytovacieho zariadenia okresnej (obvodnej, nesplnil povinnosť hlásiť pobyt alebo odmietol v územnom obvode ktorej sa toto zariadenie zriadilo alebo zrušilo,

b) viesť knihu ubytovaných a zapisovať do nej ubytovaných občanov neodkladne pri ich ubytovaní, aj keď ide o ubytovanie len na časť dňa, podľa zápisov v občianskom preukaze, osobnom preukaze vojaka z povolania, prípadne v cestovnom doklade,

c) predkladať knihu ubytovaných alebo výpisy z nej kedykoľvek na požiadanie útvaru alebo príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti alebo oprávnenému kontrolnému orgánu,

d) uschovať knihu ubytovaných, ktorá sa zápismi úplne zaplnila, v neporušenom stave najmenej 10 rokov odo dňa posledného zápisu.

(2) V hraničnom pásme majú povinnosti uvedené v odseku 1 písm. b) až d) aj ostatní ubytovatelia.

TRETIA ČASŤ
POVINNOSTI OHLASOVNÍ A EVIDENCIA POBYTU OBČANOV

Povinnosti ohlasovní

§ 14

(1) Ohlasovne sú pri hlásení pobytu občanov a pri vedení evidencie pobytu občanov povinné

a) overiť úplnosť a správnosť ustanovených údajov a platnosť dokladov pre hlásenie pobytu,

b) urobiť záznam o hlásení pobytu v evidencii, ak sú splnené určené podmienky,

c) podávať hlásenia orgánom vedúcim evidenciu pobytu občanov (§ 17 ods. 1 až 3),

d) dozerať na plnenie povinností ustanovených občanom a ubytovateľom týmto zákonom.

(2) Ohlasovňa nevyznačuje do osobného preukazu vojaka z povolania údaje o hlásení trvalého pobytu, ale o urobenom hlásení vydá potvrdenie.

(3) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o povinnostiach ohlasovní.

§ 15

(1) Ohlasovňa zruší záznam o trvalom pobyte občana v prípade jeho úmrtia alebo ak príslušný orgán dokáže, že

a) trvalo opustil územie Československej socialistickej republiky,

b) hlásenie na pobyt sa urobilo na základe neplatného, falšovaného alebo vedome pozmeneného dokladu.

(2) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o spôsobe zrušenia záznamu o trvalom pobyte.

§ 16

(1) Zmenu územia alebo názvu obce, jej časti, ulice alebo iného verejného priestranstva a zmenu popisného, orientačného alebo evidenčného čísla objektu, v ktorom sú občania hlásení na trvalý pobyt, vyznačí ohlasovňa vo svojej evidencii a v občianskych preukazoch občanov, ktorých sa zmena týka. Vojakom z povolania vydá ohlasovňa nové potvrdenie.

(2) Zmenu územia kraja alebo okresu vyznačí vo svojej evidencii a podľa potreby v občianskych preukazoch občanov ohlasovňa príslušná podľa nového územného členenia.

§ 17
Evidencia pobytu občanov

(1) Evidenciu pobytu občanov v obciach vedú ohlasovne.

(2) Okresnú (mestskú) evidenciu pobytu občanov vedú útvary Zboru národnej bezpečnosti určené Federálnym ministerstvom vnútra.

(3) Ústrednú evidenciu pobytu občanov vedie útvar Zboru národnej bezpečnosti určený Federálnym ministerstvom vnútra.

(4) Pracovníci ohlasovní sú povinní dbať na to, aby údaje obsiahnuté v evidencii nemohli zneužiť nepovolané osoby.

(5) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o vedení evidencie pobytu občanov.

§ 18
Oznamovanie údajov o mieste pobytu občanov

(1) Ohlasovne a určené útvary Zboru národnej bezpečnosti (§ 17 ods. 2 a 3) oznamujú na žiadosť štátnych orgánov, organizácií alebo občanov údaje o mieste pobytu občanov.[9])

(2) Vykonávací predpis ustanoví podrobnosti o náležitostiach žiadostí a o oznamovaní údajov o mieste pobytu občanov.

ŠTVRTÁ ČASŤ
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 19
Spoločné ustanovenie

Na postup štátnych orgánov, organizácií a občanov a na ich úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

§ 20
Prechodné ustanovenie

Hlásenie miesta, začiatku alebo ukončenia trvalého pobytu občanov alebo hlásenie miesta, začiatku a predpokladaného času prechodného pobytu urobené podľa doterajších predpisov sa považujú za hlásenia podľa tohto zákona.

§ 21
Splnomocňovacie ustanovenia

(1) Federálne ministerstvo vnútra vydá po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi všeobecne záväzný právny predpis na vykonanie § 2 ods. 5, § 4 ods. 5, § 7 ods. 4, § 8 ods. 5, § 10 ods. 3, § 12 ods. 2, § 14 ods. 3, § 15 ods. 2, § 17 ods. 5, § 18 ods. 2.

(2) Federálne ministerstvo vnútra po dohode s Federálnym ministerstvom národnej obrany môže ustanoviť osobitné hlásenie skutočností o pobyte občanov na účely vojenskej správy.

§ 22
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa zákon č. 52/1949 Zb. o hlásení obyvateľstva v znení zákonov č. 76/1957 Zb. a 68/1965 Zb. a vyhláška Ministerstva vnútra č. 6/1958 Ú. l. (Ú. v.), ktorou sa vydávajú podrobnejšie predpisy o hlásení pobytu občanov Československej republiky, v znení vyhlášky Ministerstva vnútra č. 75/1961 Zb.

§ 23
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1983.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

1) Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 169/1949 Zb. o vojenských obvodoch plní vo vojenskom obvode úlohy miestneho národného výboru obvodný úrad.

2) Vyhláška Ústredného úradu pre veci národných výborov č.97/1961 Zb. o názvoch obcí, označovaní ulíc a číslovaní domov. Vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky č.93/1970 Zb. o určovaní názvov obcí a ich častí, ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní budov.

3) Zákon č. 63/1965 Zb. o cestovných dokladoch.
Vyhláška Ministerstva vnútra Československej socialistickej republiky a Ministerstva zahraničných vecí č. 44/1970 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o cestovných dokladoch, v znení neskorších predpisov.

4) Zákon č. 169/1949 Zb.Zákon č. 69/1951 Zb. o ochrane štátnych hraníc.

5) Zákon č. 69/1951 Zb.

6) § 5 zákona č. 169/1949 Zb.

7) § 115 a 116 Občianskeho zákonníka.

8) Zákon č. 75/1957 Zb. o občianskych preukazoch. Zákon č. 63/1965 Zb.

9) Vyhláška Federálneho ministerstva financií, Ministerstva financií Českej socialistickej republiky a Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 162/1976 Zb. o správnych poplatkoch v znení vyhlášky č. 166/1980 Zb. Sadzobník I poplatkov vyberaných a vyrubovaných správnymi orgánmi, oddiel A Všeobecná správa, položka 1 písm. b), vydanie potvrdenia alebo písomného oznámenia o pobyte osôb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.